

Список використаних джерел:

1. Ковбаса В. П. Комп'ютерне моделювання тепломасообміну в об'ємі зернової маси за вентилявання повітрям із змінними параметрами / В. П. Ковбаса, Р. А. Калініченко, О. Д. Курганський // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія : Техніка та енергетика АПК. - 2016. - Вип. 252. - С. 136-143.

УДК 631.3:338.43:656:346.546:502.131.1.

**ІНТЕГРАЦІЯ АГРОІНЖЕНЕРІЇ, ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І НОРМ
ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО АГРАРНОГО
СЕКТОРУ**

Кузьмін Д.В., к.ю.н., kuzmind03@gmail.com

**Відокремлений підрозділ Національного університету біоресурсів і
природокористування України "Ніжинський агротехнічний інститут"**

Аграрний сектор є ключовою складовою сучасної економіки, яка забезпечує продовольчу безпеку та впливає на добробут і розвиток суспільства. Кліматичні зміни, сучасна демографічна ситуація, екологічні проблеми та обмеженість ресурсів стимулюють пошук ефективних і сталих рішень для забезпечення стабільного розвитку цілого ряду секторів сучасної економіки. У цьому контексті інтеграція сучасних агроінженерних рішень, інноваційних транспортних технологій та їх правове регулювання нормами господарського права стає невід'ємною умовою ефективного управління та регулювання суспільних відносин у аграрній галузі. Агроінженерія, яка включає розробку і впровадження технологій для підвищення продуктивності сільськогосподарських процесів, дозволяє оптимізувати використання ресурсів і знижувати екологічні ризики. Сучасні транспортні технології забезпечують швидке й ефективне транспортування продукції, що є важливим чинником у ланцюгу постачань. Господарське право, як регулятор цих процесів, визначає правову практику взаємодії між учасниками ринку та створює умови для захисту інтересів усіх зацікавлених сторін. Таким чином, комплексне поєднання агроінженерії, транспортних технологій та господарського права створює нові можливості для сталого розвитку аграрного сектору. Саме тому є актуальним розгляд перспективних шляхів розвитку сучасних господарських відносин, ключових викликів та потенційних рішень для досягнення ефективності й екологічної стійкості аграрного комплексу.

Виділимо основні напрями інтеграції агроінженерії, транспортних технологій і господарського права для сталого розвитку аграрного сектору. У широкій перспективі це розвиток сучасної стійкої інфраструктури [1, С. 92] для функціонування рухомого складу транспорту, що є ключовим фактором для забезпечення ефективного функціонування аграрного сектору в умовах сталого розвитку. Ці аспекти спрямовані на підвищення енергоефективності, зменшення шкідливого впливу на довкілля та зниження операційних витрат, що є особливо важливим для аграрного сектору, який часто стикається з економічними викликами та обмеженими ресурсами.

Розвиток сучасної стійкої інфраструктури в аграрному секторі вимагає розробки відповідних правових механізмів, спрямованих на підтримку екологічних та інноваційних підходів у господарському праві. Зміни в господарському праві можуть надати законодавчі підґрунтя для реалізації та регулювання нових стандартів, що відповідають вимогам сталого розвитку. У цьому напрямі важливо виділити екологічні вимоги до транспортного складу, які змушують законодавця впроваджувати норми щодо використання електромобілів або транспортних засобів на альтернативних видах палива через систему податкових пільг і

Всеукраїнська науково-практична конференція
«Проблеми сучасної агроінженерії, енергетики і транспортних технологій в системі
природокористування»

субсидій для компаній, що використовують екологічний транспорт.

У рамках екологічної безпеки з боку держави впроваджуються стандарти, спрямовані на підвищення енергоефективності. Зазвичай це реалізується через регулювання конструкційних вимог до інфраструктурних об'єктів, що передбачає використання енергоощадних технологій. Державні органи розробляють концептуальні підходи та формують механізми регуляції для зменшення шкідливих викидів [2], створюючи системи екологічного контролю для скорочення викидів CO₂, зокрема шляхом запровадження періодичних перевірок транспорту на відповідність екологічним стандартам.

Нормативні акти можуть також сприяти розробці стійкої аграрної інфраструктури через механізми державно-приватного партнерства (ДПП), забезпечуючи інвестиції в розвиток нових транспортних шляхів і об'єктів інфраструктури. На законодавчому рівні створюються перспективні правові механізми для стимулювання інвестицій у сучасні інфраструктурні об'єкти [3] з акцентом на використання енергозберігаючих та екологічних технологій. У рамках цього процесу важливою є юридична підтримка довгострокових проєктів з боку держави та розробка законодавства, яке підтримує довгострокові інвестиції в транспортну інфраструктуру через систему договірних прав та встановлення спеціальних правових режимів для екологічних інвестицій.

Розвиток цифрових платформ для обміну даними між аграрними підприємствами, постачальниками, транспортними компаніями та споживачами створює умови для більш ефективного планування та прогнозування. У цьому контексті питання захисту персональних даних та правове регулювання кібербезпеки [4] стають важливими аспектами для забезпечення надійності інформаційних систем.

Інтеграція передових агроінженерних рішень, таких як автоматизовані системи управління виробничими процесами, дрони для моніторингу полів та робототехніка для збору врожаю, знижує потребу в ручній праці, оптимізує витрати ресурсів і підвищує продуктивність. Це створює нові виклики для регулювання, зокрема у сфері захисту прав інтелектуальної власності та встановлення стандартів безпеки.

Використання сучасних транспортних технологій, таких як розумна логістика та GPS-моніторинг, спрямоване на зменшення часу доставки сільськогосподарської продукції, мінімізацію втрат і зниження транспортних витрат, також впливає на правове поле. Для законодавця стає важливим реалізувати регуляторну політику, що встановлює правила транспортування та зберігання продукції, а також забезпечує безпеку логістичних процесів.

Отже, інтеграція агроінженерії, транспортних технологій і норм господарського права є невід'ємною складовою сталого розвитку сучасного аграрного сектору. В умовах зростаючого попиту на ефективні, екологічно чисті та енергоощадні рішення, гармонійне поєднання цих компонентів дозволяє аграрному сектору досягти високого рівня продуктивності, знизити антропогенний вплив на навколишнє середовище і забезпечити відповідність вимогам сучасного законодавства.

Список використаних джерел:

1. Сучасні шляхи забезпечення стійкості роботи об'єктів транспортної інфраструктури в умовах воєнного стану / М. І. Музикін, М. С. Лисогора, Ю. В. Струсевич, М. С. Нечаєв // Інтелектуальні транспортні технології : IV міжнар. наук.-техн. конф. (27-28 листопада 2023 р.). тези доповідей. Харків. УкрДУЗТ, 2023. С. 92-94.
2. Korneev, Yu. V., & Yatsyshyn, R. V. European legal mechanism for regulating environmental problems of transport. *Legal Bulletin. Air and space law* , 2010, 4, p. 18-22.
3. Komornicki, T., & Goliszek, S. New transport infrastructure and regional development of Central and Eastern Europe. *Sustainability*, 2023, 15(6), 5263.
4. Liu, J., Xiao, Y., Li, S., Liang, W., & Chen, C. P. (2012). Cyber security and privacy issues in smart grids. *IEEE Communications surveys & tutorials*, 2023, 14(4), p. 981-997.